

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Er/224/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514202204
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Kirschnerová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:8514202204.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: CEE COLLECT FUND 1 LTD, so sídlom Flat/Office 103, Egkomi 2408, Nikózia, AgiouNikolaou, 67-69, 1st Floor, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti povinnému: O. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, XXX XX N. v konaní o vymoženie 1 384,10 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd námietky oprávneného proti Upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zo dňa 29.06.2020 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Dňa 14.04.2014 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie spísaného do zápisnice súdneho exekútora dňa 3.4.2014 a exekučného titulu - platobného rozkazu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 1C/174/2013-52 zo dňa 30.12.2013, právoplatného dňa 24.1.2014 a vykonateľného 24.1.2014. Súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 30.4.2014 pod číslom 5710 035318.

2. Súdny exekútor vydal dňa 29.06.2020 upovedomenie o zastavení starej exekúcie spoločne s výzvou na úhradu trov starej exekúcie v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktoré dňa 7.07.2020 doručil oprávnenému.

3. Dňa 26.08.2020 súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu námietky proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, podané oprávneným, s vyjadrením súdneho exekútora. Súdny exekútor uviedol, že oprávnený oznámil prijatie plnenia v každom exekučnom konaní dňa 18.02.2019. Podľa oznámenia oprávneného, plnenie bolo uhradené priamo na účet oprávneného, a teda v zmysle Stanoviska MS SR zo dňa 20.12.2019 takéto plnenie za dosiahnutý výťažok považovať nemožno.

4. Oprávnený uviedol, že v konaní bol dosiahnutý výťažok vo výške 15 € a to priamo na účet oprávneného. Dňa 18.12.2019 bol teda v konaní dosiahnutý výťažok a teda sa exekúcia v zmysle § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z.z. nezastavuje. Súdny exekútor bol o prijatí úhrady informovaný dňa 19.12.2019. Ďalej oprávnený namietal aj nárok na paušálne trovy s poukazom na ustanovenie § 6 ods. 4 a § 5 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z. s tým, že súdnemu exekútorovi vznikne nárok na náhradu paušálnych trov, len ak oprávnenému zašle upovedomenie o zastavení exekúcie v zákonom stanovenej lehote a zároveň bola exekúcia zapísaná v centrálnom registri exekúcií. V tomto prípade však nebola splnená ani jedna z dvoch zákonných podmienok na vznik nároku na náhradu paušálnych trov, nakoľko predmetná exekúcia nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií a zároveň exekútor poslal oprávnenému upovedomenie o zastavení exekúcie dňa 07.07.2020, t.j. po uplynutí zákonnej lehoty. Mal tiež za to, že zákon č. 233/2019 Z.z. je protiústavný, pričom súčasne podnetoval exekučný súd na začatie konania o súlade právnych predpisov pred Ústavným súdom Slovenskej republiky v

zmysle § 74 a nasl. zákona č. 314/2018 Z.z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a to konkrétne o súlade ustanovení zákona č. 233/2019 Z.z. s čl. 1 ods. 1, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3, čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s veľmi rozsiahlym odôvodnením, pričom konkrétne uviedol všetky rozpory. Podľa jeho názoru predmetný zákon a jeho ustanovenia neprimeraným spôsobom zasahujú do ústavou chránených práv oprávneného, narúšajú právnu istotu a porušujú zákaz retroaktivity.

5. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 2 ods. 1 písm. a), 2 ZoUNEK, stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2. Stará exekúcia sa podľa ods. 1, písm. a.) nezastavuje, ak ide o a) vymoženie pohľadávky na výživnom, b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie vrátane uspokojenie práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní, c) vymoženie pohľadávky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu, d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie, e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu, f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur, g) starú exekúciu, v ktorej je povinným ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

7. Podľa § 3 ods. 1 ZoUNEK, rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len exekútor), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

8. Podľa § 5 ods. 1 a 3 ZoUNEK, ak sa stará exekúcia zastavila, exekútor vyhotoví upovedomenie o zastavení starej exekúcie, ktorého vzor zverejní Slovenská komora exekútorov po dohode s Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len ministerstvo) na svojom webovom sídle v strojovo čitateľnom elektronickom formáte. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému najneskôr do 120 dní od zastavenia starej exekúcie podľa tohto zákona. Ak ide o starú exekúciu, ktorá sa zastavuje ku dňu účinnosti tohto zákona, upovedomenie o zastavení starej exekúcie zašle exekútor oprávnenému do 180 dní od nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

9. Podľa § 6 ZoUNEK, trovy starej exekúcie exekútora pozostávajú z trov exekútora, ktoré si pred zastavením starej exekúcie z prijatého alebo vymoženého plnenia oprávnené ponechal, a paušálnych trov vo výške 35 eur; ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa výška paušálnych trov o daň z pridanej hodnoty, ktorú je exekútor povinný platiť podľa osobitného predpisu. Na úhradu iných trov starej exekúcie, ako trov uvedených v prvej vete, nemá exekútor nárok. Paušálne trovy znáša oprávnený. Exekútor vyzve oprávneného na zaplatenie paušálnych trov v upovedomení o zastavení starej exekúcie, ak exekútor paušálne trovy uplatňuje. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie s výzvou na úhradu paušálnych trov, na základe ktorej neboli paušálne trovy uhradené do 60 dní od ukončenia exekučného konania, je exekučným titulom. Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyžaduje. Exekútor nemá nárok na náhradu paušálnych trov, ak a) oprávnenému zaslal upovedomenie o zastavení exekúcie po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 alebo b) ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií.

10. Podľa § 7 ZoUNEK, proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné. Námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie. Súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

11. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v účinnom znení ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

12. Podľa § 243d ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v účinnom znení exekútor je povinný do 30. júna 2016 vykonať zápis všetkých právoplatne neskončených exekúcií, v ktorých mu súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie, do registra exekúcií; táto povinnosť platí aj pre zástupcu, náhradníka a nástupcu exekútora.

13. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

14. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov, v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania

15. Podľa § 211a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z., o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), komora vedie v elektronickej podobe centrálny register exekúcií (ďalej len "register exekúcií") a zodpovedá za jeho nepretržitú, plynulú a bezpečnú prevádzku. Komora sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať. Register exekúcií pozostáva z technického a programového vybavenia slúžiaceho na elektronické zhromažďovanie, spracúvanie, uchovávanie, vyhľadávanie a prenos dát súvisiacich s exekučnou činnosťou. Register exekúcií je verejným zoznamom dostupným na webovom sídle komory, do ktorého sa o každej právoplatne neskončenej exekúcií zapisujú tieto údaje: a)označenie súdu, ktorý udelil poverenie na vykonanie exekúcie, b)spisová značka súdu podľa písmena a), c)označenie exekútora, ktorému súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie, d)spisová značka exekučného spisu exekútora, e)deň, mesiac a rok 1.udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, 2.vydania uznesenia o povolení odkladu exekúcie, 3.vydania uznesenia o zastavení exekúcie, ak sa exekúcia zastavila v časti, f)označenie vymáhaného nároku, na ktorého vymáhanie poveril exekútora súd, ako aj údaj o aktuálnom stave vymoženého nároku a trov exekútora, g)ak ide o povinného a oprávneného 1.fyzickú osobu, meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, adresa bydliska, 2.fyzickú osobu - podnikateľa, meno, priezvisko, dátum narodenia, adresa bydliska alebo miesta podnikania, identifikačné číslo, ak bolo pridelené, 3.právnickú osobu, názov alebo obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo.

16. Nakoľko oprávnený podal námietky proti Upovedomeniu o zastavení starej exekúcie včas, súd pristúpil k preskúmaniu dôvodov v nich uvádzaných. Z obsahu podaných námietok vyplýva, že oprávnený namieta správnosť a zákonnosť vydania Upovedomenia o zastavení starej exekúcie z dôvodu, že predmetné upovedomenie o zastavení starej exekúcie bolo vydané v rozpore so zákonom, nakoľko dňa 19.12.2019 bolo uhradených 15,- eur priamo na účet oprávneného, t.j. v exekučnom konaní bol dosiahnutý zákonom predpokladaný výťažok. Skutočnosť, že v konaní bol dosiahnutý výťažok vo výške 15,- eur oprávnený preukázal súdu iba predloženou rozsiahlou tabuľkou exekučných konaní, v ktorých v každom bola uhradená suma vo výške 15 € a tiež výpis z bankového účtu oprávneného, z ktorého vyplýva, že dňa 19.12.2019 bola od platiteľa „DOO HYDROSLOVAN ADRIJEVICA“ prijatá platba vo výške 20.445,- eur ako hromadná platba na exekučné konania uvedené v pripojenej tabuľke pod č. 1 - 1363. Absencia právnej definície pojmu „výťažok exekúcie“ spôsobuje v praxi výkladové problémy. Podľa názoru Ministerstva spravodlivosti SR, výťažkom exekúcie podľa § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019Z.z. je potrebné rozumieť plnenie, ktoré bolo poskytnuté súdnemu exekútorovi na základe jeho úkonov bezprostredne smerujúcich k vymoženiu plnenia, t. j. to, čo súdny exekútor vymohol v príslušnej starej exekúcii svojou exekučnou činnosťou podľa § 63 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. Takýto záver nemá oporu nielen v pozitívnoprávnej úprave exekučného konania, ale ani v dôvodovej správe k zákonu č.233/2019 Z.z. Reštriktívny výklad by navyše spod pojmu „výťažok exekúcie“ vylúčil akékoľvek plnenie povinného z vlastnej vôle alebo na základe dohody bez toho, žeby došlo k zrážkam zo mzdy a z iných príjmov, prikázaniu pohľadávky, predaju hnutelných vecí, cenných papierov, nehnuteľnosti alebo podniku, resp. príkazu na zadržanie vodičského preukazu. Na druhej strane je v súdnej praxi ustálený názor, že od momentu doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, sa tento pôsobením súdneho exekútora dostáva pod tlak, v dôsledku ktorého sa môže rozhodnúť splniť svoju pohľadávku ešte pred tým ako súdny exekútor reálne pristúpi k

niektorému zo spôsobov vykonania exekúcie. Konanie povinného odôvodňuje záver o tom, že aj takto prijaté plnenie možno označiť za vymožené, a nie dobrovoľné. Žiadne z ustanovení zákona neumožňuje rozdeliť pohľadávku uhradenú v prebiehajúcom exekučnom konaní na časť, ktorá bola oprávnenému uhradená prostredníctvom exekútora a časť, ktorú mu uhradil priamo povinný. Postup, ktorý zvolil oprávnený - hromadné vyplatenie treťou osobou minimálneho výťažku v 1363 navzájom nesúvisiacich exekučných konaniach v ten istý deň je hrubým obchádzaním práva a celkom jednoznačne špekulatívnym prístupom k právnej úprave, s ktorou je oprávnený jednoznačne nespokojný. Právnu úpravu je potrebné rešpektovať a dodržiavať a nie ju obchádzať alebo zneužívať. Súd je toho názoru, že čiastočný výťažok vo výške 15,- € podľa § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z.z., musí byť identifikovateľný od povinného, aby to bolo možné skutočne považovať za výťažok, ktorý bol dosiahnutý v konkrétnej exekúcii. Vzhľadom na uvedené, súd nepovažoval oprávneným oznámenú platbu za výťažok dosiahnutý v tomto exekučnom konaní preto konštatuje, že nenastala absolútna výnimka zo zastavenia starých exekúcií v zmysle § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z.z..

17. Oprávnenému nevzniká právna povinnosť uhradiť paušálne trovy starej exekúcie v prípadoch, ak na ich úhradu súdnemu exekútorovi nevznikol nárok (§ 6 ods. 4) alebo v prípadoch, ak by snád požadoval zaplatenie paušálnych trov vo výške odporujúcej zákon č. 233/2019 Z.z. Porušenie povinností súdneho exekútora v súvislosti s účtovaním paušálnych trov, na ktoré nemá právny nárok, zakladá disciplinárnu zodpovednosť. Uvedené je v súlade s výkladovým usmernením Komisie dostupné na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. V Dôvodovej správe sa uvádza, že strata nároku exekútora na paušálne trovy je dôsledkom nezapísania starej exekúcie do centrálného registra exekúcií podľa ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017. Z gramatického výkladu ustanovenia § 6 ods. 4 písm. b) citovaného zákona má súd za to, že podstatným znakom nepriznania trov starej exekúcie je skutočnosť, že stará exekúcia nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií podľa ustanovení Exekučného poriadku účinného do 31.3.2017. Pričom pre nepriznanie trov starej exekúcie nie je rozhodujúca „včasnosť“ jeho zápisu. Keďže právne normy nemôžu pôsobiť späť, súd má za to, že zákon č. 233/2019 Z.z. nemôže spájať určité právne následky s už prípadne skorším porušením povinnosti (tzv. zákaz retroaktivity). V ustanovení § 211a ods. 1 Exekučného poriadku je taxatívne uvedené, aké údaje sa o každej právoplatne neskončenej exekúcii do registra zapisujú. Podľa tohto ustanovenia sa deň zápisu exekúcie do registra exekúcií nezapisuje. Preukázanie splnenia podmienky včasnej evidencie starej exekúcie v centrálnom registri exekúcií v upovedomení o zastavení starej exekúcie zákon č. 233/2019 Z.z. v ustanovení § 5 ods.2 nepožaduje, a teda táto skutočnosť nespôsobuje nezákonnosť a nepreskúmateľnosť upovedomenia v časti nároku súdneho exekútora na paušálne trovy. Súd mal z Centrálného registra exekúcií za preukázané, že exekúcia vedená pod sp. zn. 5Er/224/2014 je zapísaná v centrálnom registri exekúcií v zmysle § 211a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. Súd preskúmal aj skutočnosť, či súdny exekútor zaslal oprávnenému upovedomenie o zastavení exekúcie v rámci lehoty podľa § 5 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z.z.. Súdnemu exekútorovi vznikol nárok na náhradu paušálnych trov, nakoľko nárok exekútora na náhradu paušálnych trov sa odvíja od zaslania upovedomenia o zastavení starej exekúcie zo dňa 29.06.2020 oprávnenému v zákonom stanovenej lehote a nie od doručenia upovedomenia o zastavení starej exekúcie oprávnenému.

18. Navyše súd názor oprávneného o ktorý oprel svoj podnet na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky nezdieľa, a preto v zmysle § 162 ods. 1 písm. b) CSP nebude podávať návrh na začatie konania na Ústavný súd SR o súlade právnych predpisov, pretože toto ustanovenie dáva súdu možnosť, ak súd pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, so zákonom, alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania, nie ak k takémuto záveru dospeje účastník konania. Napadnutý zákon č. 233/2019 Z.z. podľa názoru súdu nie je dokonalým zákonom a vytvára viaceré výkladové problémy, avšak jeho účel odbremenenia všeobecných súdov od exekučnej agendy je zrejmý a ten tento zákon jednoznačne napĺňa. Navyše obsahom práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania. Z tohto dôvodu súd nevidí dôvod na prerušovanie konania a podávanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov na Ústavný súd Slovenskej republiky a to najmä vychádzajúc z vyššie spomínaných skutočností a na okolnosť, že konanie je ex lege v zmysle zákona č. 233/2019 Z.z. zastavené, súd návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol v zmysle § 162 ods. 3 CSP. Súd vo veci samej teda rozhodovať nebude a nie je možné prerušiť konanie, ktoré je zo zákona zastavené. Súd taktiež odkazuje na aktuálne rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I. ÚS 220/2020, I. ÚS 221/2020, IV. ÚS 239/2020, III. ÚS237/2020, II. ÚS 241/2020.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a citovanú zákonnú úpravu súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť možno podať v lehote 15 dní odo dňa jej doručenia na Okresnom súde Stará Ľubovňa, písomne, v dvoch vyhotoveniach. V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 243 CSP) uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uzneseniu súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.